KARTA PRZEDMIOTU (ZAJĘĆ)

Kod przedmiotu (zajęć): 0912-7LEK-C-Ps

Nazwa przedmiotu (zajęć) w języku polskim: Psychiatria

Nazwa przedmiotu (zajęć) w języku angielskim: Psychiatry

1. Usytuowanie przedmiotu (zajęć) w systemie studiów

1.1. Kierunek studiów	lekarski
1.2. Forma studiów	Stacjonarne/ niestacjonarne
1.3. Poziom studiów	Jednolite studia magisterskie
1.4. Profil studiów	ogólnoakademicki
1.5. Osoba przygotowująca kartę przedmiotu (zajęć)	Dr hab. Anna Mosiołek prof. UJK
1.6. Kontakt	anna.mosiolek@ujk.edu.pl

2. Ogólna charakterystyka przedmiotu (zajęć)

2.1. Język wykładowy	polski
2.2. Wymagania wstępne	Znajomość anatomii, fizjologii oraz patofizjologii układu nerwowego.

3. Szczegółowa charakterystyka przedmiotu (zajęć)

3.1. Forma zajęć	wykłady (w tym e-learning) , ćwiczenia, ćwiczenia praktyczne
3.2. Miejsce realizacji zajęć	Wykłady i ćwiczenia – Collegium Medicum UJK; ćwiczenia praktyczne- Świętokrzyskie Centrum Psychiatrii w Morawicy, NZOZ Syntonia w Kielcach
3.3. Forma zaliczenia zajęć	Wykłady – zaliczenie z oceną; wykład e-learning- zaliczenie; ćwiczenia – zaliczenie z oceną; ćwiczenia praktyczne – zaliczenie z oceną Wykłady są obowiązkowe zgodnie z rozdz. III, §7, ust.3, pkt.2 Regulaminu Studiów UJK.
3.4. Metody dydaktyczne	Wykład: wykład informacyjny Ćwiczenia: objaśnienie, prelekcja, instruktaż Ćwiczenia praktyczne: ćwiczenia kliniczne
3.5.a. Wykaz literatury podstawowej	Psychiatria, Gałecki P., Szulc A., Wrocław: Edra Urban & Partner, 2018 [cmkp.edu.pl]
3.5.b. Wykaz literatury uzupełniającej	Psychiatria dzieci i młodzieży, tom I–II, red. Kozik-Janas M., Wolańczyk T.; Warszawa: PZWL, 2022 Badanie stanu psychicznego. Rozpoznania wg ICD-11, Gałecki P., Wrocław: Edra Urban & Partner, 2022

4. Cele, treści i efekty uczenia się

4.1. Cele przedmiotu (zajęć) (z uwzględnieniem formy zajęć)

Wykłady

C1. Przygotowanie studentów – przyszłych lekarzy – do zrozumienia teoretycznych podstaw współczesnej psychiatrii, w tym ogólnej i szczegółowej psychopatologii, zasad funkcjonowania systemów diagnostycznych (ICD-10, ICD-11, DSM-V) oraz rozpoznawania obrazu klinicznego najczęstszych zaburzeń psychicznych.

C2. Zaprezentowanie studentom głównych metod diagnostyki i leczenia stosowanych w psychiatrii oraz przekazanie wiedzy dotyczącej najważniejszych zaburzeń psychicznych, ze szczególnym uwzględnieniem schizofrenii, zaburzeń afektywnych, adaptacyjnych, odżywiania oraz uzależnień.

C3. Przekazanie wiedzy dotyczącej wskazań i przeciwwskazań do stosowania poszczególnych metod leczenia psychiatrycznego, zarówno farmakoterapii, psychoterapii, jak i innych form terapii biologicznej.

C4. Omówienie zasad oceny i interpretacji objawów psychopatologicznych oraz wyników badań dodatkowych (w tym badań laboratoryjnych, neuroobrazowych i psychologicznych) w kontekście rozpoznawania zaburzeń psychicznych.
C5. Przedstawienie studentom podstawowych zagadnień z zakresu psychiatrii interwencyjnej oraz nowoczesnych, minimalnie inwazyjnych metod terapeutycznych, takich jak przezczaszkowa stymulacja magnetyczna czy terapia elektrowstrząsowa.
C6. Zapoznanie studentów z zasadami bezpieczeństwa pacjenta, ochrony personelu oraz etyki zawodowej w praktyce psychiatrycznej, ze szczególnym uwzględnieniem praw pacjenta, zgody na leczenie i standardów opieki.

Ćwiczenia

C1. Przygotowanie studentów do praktycznego posługiwania się językiem psychopatologii w opisie zaburzeń psychicznych, emocjonalnych oraz zaburzeń zachowania, z uwzględnieniem precyzyjnej obserwacji i dokumentacji objawów.
C2. Kształtowanie umiejętności klasyfikowania zespołów objawowych zgodnie z obowiązującymi systemami diagnostycznymi (ICD-10, ICD-11, DSM-V) oraz rozwijanie kompetencji w zakresie proponowania i uzasadniania wyboru odpowiednich metod leczenia i terapii w określonych zaburzeniach psychicznych.
C3. Nabywanie praktycznych umiejętności prowadzenia badania stanu psychicznego pacjenta, formułowania diagnozy różnicowej oraz oceny ryzyka (w tym ryzyka samouszkodzenia lub agresji), a także monitorowania przebiegu leczenia i zmian w obrazie klinicznym.
C4. Uwrażliwienie studentów na konieczność współpracy interdyscyplinarnej w opiece nad pacjentem psychiatrycznym, w tym konsultacji z innymi specjalistami, koordynacji działań terapeutycznych oraz współpracy z instytucjami środowiskowymi i opieki społecznej.

Ćwiczenia praktyczne

C1. Doskonalenie umiejętności przeprowadzania wywiadu psychiatrycznego, formułowania diagnozy, planowania leczenia oraz podejmowania interwencji w stanach nagłych, a także różnicowania zaburzeń w obszarze zdrowia psychicznego w warunkach klinicznych.
C2. Kształtowanie postawy gotowości do aktywnej promocji zdrowia psychicznego, z uwzględnieniem znajomości podstawowych zagrożeń zdrowotnych oraz dostępnych metod profilaktycznych i terapeutycznych. Rozwijanie kompetencji społecznych, takich jak empatia, skuteczna komunikacja, praca w zespole, etyka zawodowa i umiejętność samooceny.
C3. Nabywanie praktycznych umiejętności prowadzenia dokumentacji psychiatrycznej, oceny stanu psychicznego pacjenta oraz monitorowania dynamiki objawów, z uwzględnieniem zasad bezpieczeństwa, poufności i odpowiedzialności zawodowej.
C4. Przygotowanie studentów do aktywnego uczestnictwa w procesie terapeutycznym, w tym współpracy z zespołem interdyscyplinarnym, udziału w planowaniu leczenia oraz rozumienia konsekwencji podejmowanych decyzji diagnostycznych i terapeutycznych.
C5. Wzmacnianie postawy etycznej i świadomości społecznej w relacjach z pacjentami psychiatrycznymi, z uwzględnieniem zasad komunikacji klinicznej, poszanowania godności chorego, przeciwdziałania stygmatyzacji oraz budowania relacji terapeutycznej opartej na zaufaniu.

4.2 Treści programowe (z uwzględnieniem formy zajęć)

Wykłady

1. Wprowadzenie do psychiatrii i klasyfikacji zaburzeń psychicznych. Rola i zakres psychiatrii jako dziedziny medycyny. Przegląd klasyfikacji zaburzeń psychicznych: ICD-10, ICD-11, DSM-V. Zasady kodowania i struktura klasyfikacji. Praktyczne korzystanie z ICD-10 i ICD-11: opisy kliniczne, wskazówki diagnostyczne. Formułowanie diagnozy psychiatrycznej.
2. Psychopatologia ogólna. Specyficzny język psychiatrii: objaw, zespół objawów, zaburzenie psychiczne, choroba psychiczna, nerwica, psychoza. Psychopatologia zaburzeń postrzegania i myślenia. Pojęcia wymiarów, spektrum i pogranicza zaburzeń psychicznych.
3. Schizofrenia i inne zaburzenia psychotyczne. Wymiary schizofrenii. Zaburzenie schizoafektywne, zaburzenie schizotypowe. Zaburzenia urojeniowe, katatonia.
4. Psychofarmakologia zaburzeń psychotycznych. Leki przeciwpsychotyczne: typowe i atypowe. Preparaty o przedłużonym działaniu (depot). Inne grupy leków stosowane w leczeniu psychoz i potencjalizacji terapii. Metody niefarmakologiczne i psychospołeczne. Lekooporność i strategie postępowania.
5. Zaburzenia psychiczne wieku rozwojowego. Zaburzenia odżywiania: anoreksja, bulimia, zaburzenia z napadami objadania się.
6. Zaburzenia nastroju. Epizod depresji i zaburzenia depresyjne nawracające. Zaburzenia afektywne

dwubiegunowe.
Cyklotymia i dystymia. Współwystępowanie depresji i zaburzeń lękowych.

7. Zaburzenia nerwicowe, związane ze stresem i zaburzenia pod postacią somatyczną. Lęk uogólniony, lęk paniczny, agorafobia, fobie. Lęk separacyjny, lęk społeczny. Zaburzenia obsesyjno-kompulsyjne (OCD). Zaburzenia somatyzacyjne i pokrewne.
8. Psychofarmakologia zaburzeń nastroju, lękowych i OCD. SSRI, SSNRI, ASRI, TLPD. Benzodiazepiny i ich miejsce w terapii. NLP i inne grupy leków stosowane w leczeniu zaburzeń lękowych i obsesyjno-kompulsyjnych.
9. Psychogeriatria Zespoły otępienne: otępienie w chorobie Alzheimera, otępienie czołowo-skroniowe, otępienia z ciałami Lewy'ego, otępienia naczyniowe. Zaburzenia świadomości. Diagnostyka i postępowanie terapeutyczne w psychiatrii wieku podeszłego.
10. Zaburzenia osobowości w ujęciu ICD-10 i ICD-11 Klasyfikacja zaburzeń osobowości. Modele kategorialne i wymiarowe. Zmiany w podejściu diagnostycznym w ICD-11.

(w tym zajęcia prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość)

1. Nowoczesne strategie leczenia zaburzeń psychotycznych -farmakoterapia i metody wspomagające
2. Terapia zaburzeń psychotycznych: podejścia farmakologiczne i psychospołeczne w praktyce klinicznej

Ćwiczenia

1. Wprowadzenie do psychiatrii biologicznej – część 1. Budowa i rozwój ośrodkowego układu nerwowego. Neuroplastyczność i jej znaczenie w zdrowiu psychicznym. Neurorozwojowe koncepcje zaburzeń psychicznych. Zaburzenia neurorozwojowe w klasyfikacji ICD-11. Podstawy biologicznego rozumienia etiologii zaburzeń psychicznych.
2. Wprowadzenie do psychiatrii biologicznej – część 2. Neuroprzekaźnictwo w OUN: główne układy neurochemiczne i ich funkcje. Synapsy, obwody i pętle neuronalne w kontekście zaburzeń psychicznych. Czynność bioelektryczna mózgu a mechanizmy działania leków psychotropowych. Przegląd metod diagnostyczno-terapeutycznych stosowanych w psychiatrii: EEG, EW, TMS, DBS, VNS. Znaczenie badań neurofizjologicznych w praktyce klinicznej.
3. Zastosowanie metod psychologicznych w diagnozowaniu zaburzeń psychicznych (zajęcia z psychologiem w oddziale klinicznym). Rola psychologa w diagnostyce psychiatrycznej. Przegląd wybranych narzędzi diagnostycznych: MMSE, BDI, HADS, GDI, MMPI oraz inne skale przydatne w konsultacjach POZ. Zasady interpretacji wyników testów psychologicznych. Współpraca lekarza i psychologa w procesie diagnostycznym.
4. Wprowadzenie do psychiatrii biologicznej – część 3. Mechanizmy dziedziczenia zaburzeń psychicznych. Czynniki genetyczne, epigenetyczne i środowiskowe. Rodzinna transmisja zaburzeń psychicznych. Bio-psycho-społeczny model zdrowia i choroby jako podstawa współczesnej psychiatrii.
5. Wprowadzenie do psychoterapii (zajęcia z psychologiem/psychoterapeutą w oddziale klinicznym). Główne nurty psychoterapii: poznawczo-behawioralna, psychodynamiczna, systemowa, humanistyczna. Wskazania i przeciwwskazania do psychoterapii. Rola psychoterapii w leczeniu zaburzeń psychicznych. Praca terapeutyczna w warunkach klinicznych – obserwacja i omówienie.
6. Zaburzenia neurorozwojowe. Obraz kliniczny ASD, ADHD i innych zaburzeń neurorozwojowych. Podstawy diagnostyki i różnicowania. Praca z pacjentem i rodziną.
7. Zaburzenia nastroju. Ocena epizodu depresyjnego i manii. Badanie stanu psychicznego i ocena ryzyka. Podstawy planowania leczenia.
8. Schizofrenia i zaburzenia psychotyczne. Rozpoznawanie objawów pozytywnych, negatywnych i dezorganizacji. Ocena pacjenta w ostrej psychozie. Zasady postępowania terapeutycznego.
9. Zaburzenia lękowe. Różnicowanie zaburzeń lękowych. Ocena napadu paniki, lęku uogólnionego, fobii i OCD. Podstawy interwencji i psychoedukacji.
10. Metody leczenia i rehabilitacji zaburzeń psychicznych. Farmakoterapia, psychoterapia, metody biologiczne. Rehabilitacja psychiatryczna i wsparcie środowiskowe. Praca zespołu terapeutycznego i planowanie długoterminowej opieki.

Ćwiczenia praktyczne:

1.Kontakt z pacjentem psychiatrycznym. Obserwacja i udział w pierwszym kontakcie klinicznym z pacjentem.

Zasady budowania relacji terapeutycznej, komunikacji i psychoedukacji. Omówienie sposobów reagowania na trudne zachowania, lęk, pobudzenie lub wycofanie. Komentarz kliniczny dotyczący decyzji diagnostycznych i terapeutycznych podejmowanych w trakcie kontaktu.

2. Badanie psychiatryczne – podmiotowe i przedmiotowe. Ćwiczenie struktury wywiadu psychiatrycznego i badania stanu psychicznego. Ocena objawów psychopatologicznych: myślenia, nastroju, postrzegania, świadomości, funkcji poznawczych. Prowadzenie podstawowej diagnostyki różnicowej najczęstszych zaburzeń psychicznych. Ogólna ocena stanu klinicznego pacjenta, w tym ocena ryzyka (samobójczego, agresji, zaniedbania). Planowanie wstępnego procesu diagnostyczno-terapeutycznego: decyzje dotyczące leczenia, konsultacji, hospitalizacji lub opieki ambulatoryjnej.
3. Ćwiczenie technik diagnostycznych w psychiatrii. Praktyczne stosowanie narzędzi diagnostycznych: skale oceny nastroju, lęku, funkcji poznawczych i objawów psychotycznych. Ocena ryzyka samouszkodzenia, agresji oraz zaniedbania. Rozpoznawanie stanów nagłych w psychiatrii (pobudzenie, ostre zaburzenia świadomości, psychoza). Uzasadnianie decyzji diagnostycznych i terapeutycznych na podstawie obrazu klinicznego.
4. Ćwiczenie klasyfikacji i planowania leczenia. Klasyfikowanie zaburzeń psychicznych zgodnie z ICD-10, ICD-11 i DSM-V. Dobór leczenia: farmakoterapia, psychoterapia, metody biologiczne oraz interwencje środowiskowe. Uzasadnianie wyboru metody leczenia w oparciu o objawy, przebieg choroby i czynniki ryzyka. Planowanie postępowania terapeutycznego: decyzje dotyczące hospitalizacji, leczenia ambulatoryjnego, konsultacji specjalistycznych i opieki długoterminowej.

4.1. Efekty uczenia się realizowane w ramach przedmiotu (zajęć)

Efekty przedmiotowe (symbol)	Student, który zaliczył przedmiot (zajęcia)	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
	w zakresie wiedzy:	
W01	zna uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne najczęstszych chorób;	EW1
W02	zna podstawowe koncepcje patogenezy zaburzeń psychicznych;	EW15
W03	zna symptomatologię ogólną zaburzeń psychicznych i zasady ich klasyfikacji według głównych systemów klasyfikacyjnych;	EW16
W04	zna objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych zaburzeniach psychicznych, w tym: 1) schizofrenii, 2) zaburzeniach afektywnych, 3) zaburzeniach nerwicowych i adaptacyjnych, 4) zaburzeniach odżywiania, 5) zaburzeniach związanych z przyjmowaniem substancji psychoaktywnych, 6) zaburzeniach snu;	EW17
W05	zna zasady diagnostyki i postępowania w stanach nagłych w psychiatrii, z uwzględnieniem problematyki samobójstw;	EW18
W06	zna specyfikę zaburzeń psychicznych i ich leczenia u dzieci, młodzieży oraz w okresie starości;	EW19
W07	zna objawy zaburzeń psychicznych w przebiegu chorób somatycznych, ich wpływ na przebieg choroby podstawowej i rokowanie oraz zasady ich leczenia;	EW20
W08	zna przepisy dotyczące ochrony zdrowia psychicznego, ze szczególnym uwzględnieniem zasad przyjęcia do szpitala psychiatrycznego;	EW22
	w zakresie umiejętności:	
U01	potrafi przeprowadzać pełne i ukierunkowane badanie fizykalne pacjenta dorosłego;	EU3
U02	potrafi przeprowadzać badanie psychiatryczne;	EU5
U03	potrafi oceniać stan ogólny, stan przytomności i świadomości pacjenta;	EU7
U04	potrafi przeprowadzać diagnostykę różnicową najczęstszych chorób osób dorosłych i dzieci;	EU12

U05	potrafi oceniać i opisywać stan somatyczny oraz psychiczny pacjenta;	EU13
U06	potrafi rozpoznawać stany bezpośredniego zagrożenia życia;	EU14
U07	potrafi rozpoznawać stan po spożyciu alkoholu, narkotyków i innych używek	EU15
U08	potrafi planować postępowanie diagnostyczne, terapeutyczne i profilaktyczne;	EU16
U09	potrafi przeprowadzać analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków i interakcji między nimi;	EU17
U10	potrafi kwalifikować pacjenta do leczenia domowego i szpitalnego;	EU20

w zakresie kompetencji społecznych:

K01	jest gotów do nawiązania i utrzymania głębokiego oraz pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych;	HS1
K02	jest gotów do kierowania się dobrem pacjenta;	HS2
K03	jest gotów do przestrzegania tajemnicy lekarskiej i praw pacjenta;	HS3
K04	jest gotów do podejmowania działań wobec pacjenta w oparciu o zasady etyczne, ze świadomością społecznych uwarunkowań i ograniczeń wynikających z choroby;	HS4
K05	jest gotów do dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń oraz dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych;	HS5
K06	jest gotów do zachowań prozdrowotnych;	HS6
K07	jest gotów do korzystania z obiektywnych źródeł informacji;	HS7
K08	jest gotów do formułowania wniosków z własnych pomiarów lub obserwacji;	HS8
K09	jest gotów do wdrażania zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym;	HS9
K10	jest gotów do formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej;	HS10
K11	jest gotów do przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.	HS11

4.2. Sposoby weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się realizowanych w ramach przedmiotu (zajęć)

Sposób weryfikacji (+/-)

Efekty przedmiotowe (symbol)	Egzamin ustny/ pisemny/ praktyczny/ inny (jaki?)*	Kolokwium*	Projekt*	Aktywność na zajęciach*	Praca własna*	Praca w grupie*	Inne (jakie?)*

Forma zajęć

1: / 2:	W	C	...	W	C	...	W	C	...	W	C	CP	W	C	...	W	C	CP	W	C	...
W01-W08	+																				
U01-U10		+																			
K01-K11												+						+			

Adnotacja. 1: forma zajęć; 2: efekty uczenia się

4.3. Kryteria oceny stopnia osiągnięcia efektów uczenia się

Forma zajęć:

WYKŁAD (W) (w tym zajęcia prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość)

Ocena	Kryterium oceny
3,0	Posiadł wiedzę i umiejętności w zakresie dostatecznym - uzyskanie 61-68% łącznej liczby pkt. możliwych do uzyskania w teście sprawdzającym.
3,5	Posiadł wiedzę i umiejętności w zakresie ponad dostatecznym - uzyskanie 69-76% łącznej liczby pkt. możliwych do uzyskania w teście sprawdzającym
4,0	Posiadł wiedzę i umiejętności w zakresie dobrym - uzyskanie 77-84% łącznej liczby pkt. możliwych do uzyskania w teście sprawdzającym.
4,5	Posiadł wiedzę i umiejętności w zakresie ponad dobrym - uzyskanie 85-92% łącznej liczby pkt. możliwych do uzyskania w teście sprawdzającym.
5,0	Posiadł wiedzę i umiejętności w zakresie bardzo dobrym - uzyskanie 93-100% łącznej liczby pkt. możliwych do uzyskania w teście sprawdzającym.

Forma zajęć:

ĆWICZENIA (C) (w tym zajęcia prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość)

Ocena	Kryterium oceny
3,0	Opanowanie treści programowych na poziomie podstawowym. Odpowiedzi chaotyczne, niespójne; konieczne pytania naprowadzające. Trudności w analizie prostych przypadków klinicznych. Wykonywanie czynności praktycznych wymaga stałego nadzoru. Popełnia błędy techniczne i proceduralne, wymaga częstych korekt. Nie zawsze potrafi właściwie ocenić stan pacjenta lub priorytety postępowania. Komunikacja z pacjentem i zespołem niepewna lub niewystarczająca. Przestrzeganie zasad bezpieczeństwa i etyki – nieregularne . Wynik zaliczenia na poziomie 61-68%
3,5	Opanowanie treści programowych na poziomie podstawowym. Odpowiedzi usystematyzowane, ale student wymaga pomocy nauczyciela. Potrafi wykonać proste czynności praktyczne, lecz potrzebuje wskazówek. Rozumie podstawowe zasady postępowania psychiatrycznego, ale nie zawsze stosuje je samodzielnie. Komunikacja poprawna, choć nie w pełni swobodna. Zachowuje podstawowe zasady bezpieczeństwa pracy z pacjentem. Wynik zaliczenia na poziomie 69-76%
4,0	Opanowanie treści programowych na poziomie podstawowym. Odpowiedzi usystematyzowane, poprawne i samodzielne. Potrafi rozwiązywać problemy w typowych sytuacjach klinicznych. Wykonuje podstawowe czynności praktyczne poprawnie i bezpiecznie. Rozumie znaczenie poszczególnych etapów badania psychiatrycznego i psychologicznego. Komunikacja z pacjentem i zespołem jest jasna i adekwatna. Przestrzega zasad etyki i bezpieczeństwa. Wynik zaliczenia na poziomie 77-84%
4,5	Wiedza wykracza poza poziom podstawowy, w oparciu o podane piśmiennictwo uzupełniające. Potrafi rozwiązywać problemy w sytuacjach nowych i złożonych. Wykazuje dobrą orientację w diagnostyce i postępowaniu psychiatrycznym. Wykonuje czynności praktyczne sprawnie, świadomie i ze rozumieniem ich znaczenia klinicznego. Potrafi samodzielnie analizować przypadki i proponować logiczne rozwiązania. Komunikacja profesjonalna, adekwatna do sytuacji klinicznej. Wynik zaliczenia na poziomie 85-92%
5,0	Wiedza wykracza poza poziom podstawowy, oparta na samodzielnie zdobytych naukowych źródłach informacji. Wysoka samodzielność w analizie przypadków psychiatrycznych Umiejętność integrowania wiedzy teoretycznej z praktyką na poziomie wyższym niż wymagany. Trafne, logiczne i bezpieczne decyzje w złożonych sytuacjach klinicznych. Wykonywanie czynności praktycznych precyzyjne, świadome i zgodne z aktualnymi standardami. Komunikacja profesjonalna, dojrzała, z poszanowaniem pacjenta i zespołu. Wysoka kultura pracy, odpowiedzialność i etyczne podejście do pacjenta. Wynik zaliczenia na poziomie 93-100%

Forma zajęć:

ĆWICZENIA PRAKTYCZNE (w tym zajęcia prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na

odległość)

Ocena	Kryterium oceny
3,0	Student zna podstawowe pojęcia psychiatryczne, jednak: ma trudności z praktycznym zastosowaniem wiedzy podczas badania pacjenta, popełnia częste błędy interpretacyjne w ocenie objawów psychopatologicznych, wymaga stałego nadzoru nauczyciela podczas przeprowadzania wywiadu i badania stanu psychicznego, potrafi postawić diagnozę jedynie w prostych przypadkach, często z pomocą prowadzącego, ma trudności w komunikacji z pacjentem oraz zespołem terapeutycznym, nie zawsze przestrzega zasad etyki zawodowej, poufności i standardów postępowania klinicznego.
3,5	Student opanował treści programowe z psychiatrii na poziomie podstawowym. Udziela odpowiedzi usystematyzowanych, lecz wymaga wskazówek i wsparcia nauczyciela. Potrafi przeprowadzić wywiad i postawić diagnozę w typowych przypadkach, ale nie zawsze potrafi samodzielnie zastosować wiedzę w praktyce. Planowanie terapii jest poprawne, lecz wymaga korekty lub ukierunkowania przez prowadzącego.
4,0	Student opanował treści programowe na poziomie podstawowym. Udziela odpowiedzi poprawnych merytorycznie, logicznych i samodzielnych. Zna patogenezę i objawy zaburzeń psychicznych. Potrafi przeprowadzić diagnostykę różnicową w typowych sytuacjach klinicznych. Samodzielnie stawia diagnozę i planuje terapię zgodnie z obowiązującymi standardami. Radzi sobie w większości standardowych sytuacji klinicznych spotykanych w psychiatrii.
4,5	Wiedza studenta wykracza poza poziom podstawowy. Korzysta z piśmiennictwa uzupełniającego i dodatkowych materiałów dydaktycznych. Zna etiologię, patogenezę i objawy zaburzeń psychicznych na poziomie ponadpodstawowym. Potrafi analizować sytuacje kliniczne o podwyższonej złożoności. Rozwiązuje problemy w nowych, nietypowych lub trudnych sytuacjach klinicznych. Wykazuje rozszerzoną argumentację kliniczną. Utrzymuje dobry kontakt z pacjentem i personelem, przestrzega zasad etyki i komunikacji klinicznej.
5,0	Student prezentuje wiedzę znacząco wykraczającą poza poziom podstawowy. Korzysta z samodzielnie wyszukanych naukowych źródeł informacji i aktualnych publikacji psychiatrycznych. Wykazuje wysoki poziom samodzielności w ocenie klinicznej pacjenta. Potrafi krytycznie analizować dane kliniczne i interpretować złożone przypadki psychiatryczne. Integruje wiedzę teoretyczną z praktyką w sposób dojrzały i spójny. Nawiązuje bardzo dobry kontakt z pacjentem i zespołem terapeutycznym. Przestrzega zasad etyki zawodowej, poufności i standardów postępowania klinicznego na wysokim poziomie.

5. Bilans punktów ECTS – nakład pracy studenta

Kategoria	Obciążenie studenta: studia stacjonarne	Obciążenie studenta: studia niestacjonarne
LICZBA GODZIN REALIZOWANYCH PRZY BEZPOŚREDNIM UDZIALE NAUCZYCIELA (GODZINY KONTAKTOWE)	***65***	***65***
Udział w wykładach*	17	17
Udział w ćwiczeniach, konwersatoriach, laboratoriach*	45	45
Inne (należy wskazać jakie? np. zajęcia prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość) *	3	3
SAMODZIELNA PRACA STUDENTA (GODZINY NIEKONTAKTOWE)	***35***	***35***
Przygotowanie do wykładu*	5	5
Przygotowanie do ćwiczeń, konwersatorium, laboratorium*	30	30
Przygotowanie do egzaminu/kolokwium*		
Zebranie materiałów do projektu, kwerenda internetowa*		
Opracowanie prezentacji multimedialnej*		
Inne (jakie?)*		
ŁĄCZNA LICZBA GODZIN	***100***	***100***

PUNKTY ECTS za przedmiot (zajęcia)	**4**	**4**

***niepotrzebne usunąć**

Przyjmuję do realizacji (data i czytelne podpisy osób prowadzących przedmiot (zajęcia) w danym roku akademickim)

……